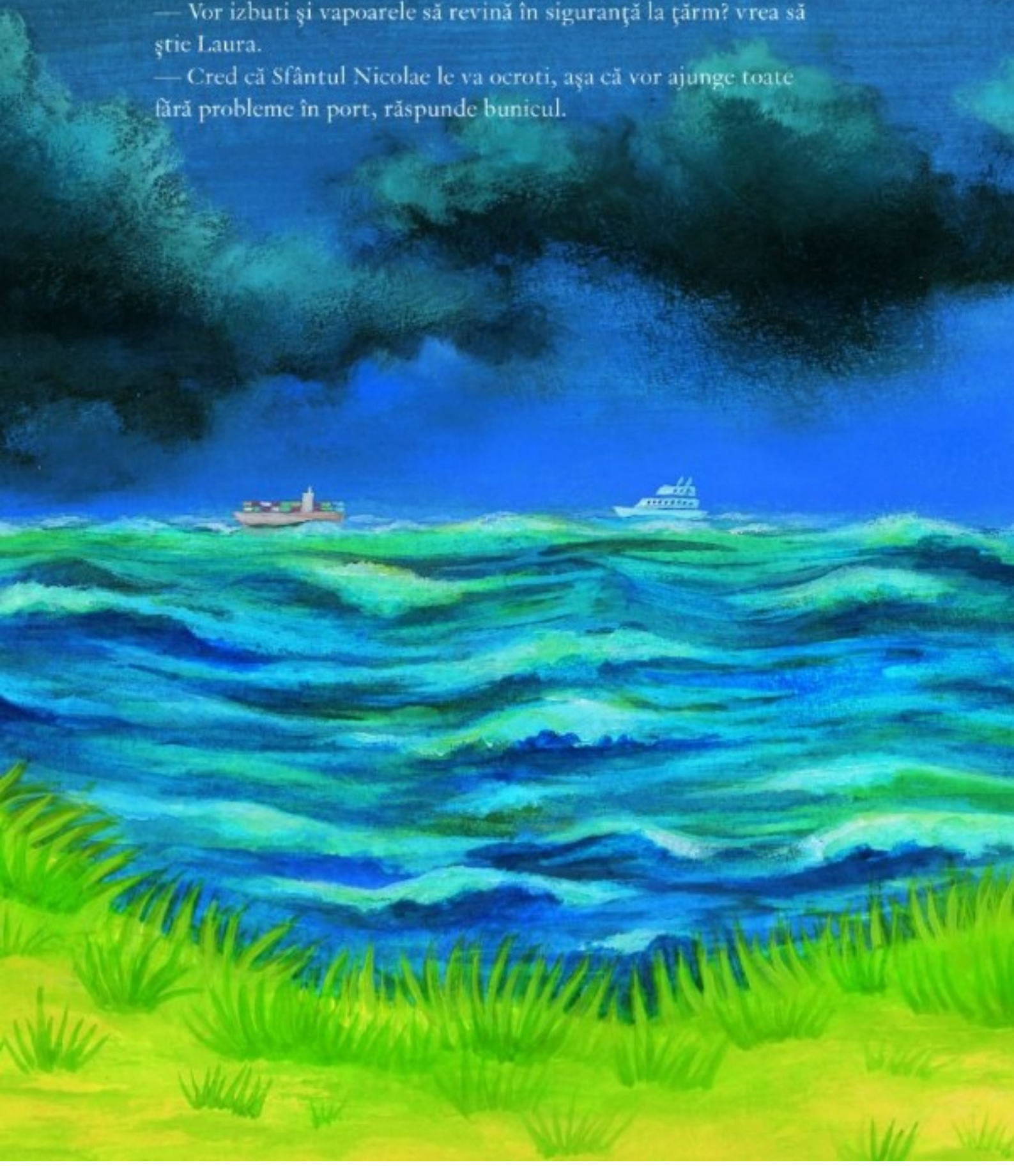

Nori negri se învârt vijelioși în jurul vapoarelor din largul mării.
— Uitați-vă! le spune bunicul.
Își pune brațele pe umerii Laurei și ai lui Finn, ocrotitor.
— Acolo, departe, este gata să izbucnească o furtună cumplită.
Hai să ne întoarcem repede acasă.
— Vor izbuti și vapoarele să revină în siguranță la țărm? vrea să știe Laura.
— Cred că Sfântul Nicolae le va ocroti, așa că vor ajunge toate fără probleme în port, răspunde bunicul.

— Cine este Sfântul Nicolae? întrebă Finn.

— Îl cunoașteți bine, sub numele de Moș Nicolae. El poartă o mantie roșie și le aduce copiilor mici daruri, pe 6 decembrie. În timpul vieții sale, Sfântul Nicolae a săvârșit mai multe minuni. El a ajutat multă lume care avea necazuri și este sfântul ocrotitor al marinarilor.

— Te rugăm, povestește-ne mai multe despre minunile făcute de el! spune Laura după ce se așază toți confortabil în jurul șemincului în care trosnește focul. Bunicul își mângâie barba zâmbind și începe să povestească:

— Ascultați-mă cu atenție, aceasta este legenda Sfântului Nicolae...

Cu sute de ani în urmă, în orașul portuar Patara trăia un negustor pios, numit Teofan, împreună cu soția sa Nona. Erau foarte bogați, aveau mult aur, monede de argint și o casă splendidă. Un singur lucru le mai lipsea ca să fie pe deplin fericiți – un copil. Nu încetau să se roage lui Dumnezeu: „Doamne, dăruiește-ne un fecior.” Până la urmă, Dumnezeu le-a îndeplinit dorința și părinții, bucuroși, i-au pus fiului lor numele Nicolae.

Nicolae s-a dovedit un copil bun, milos, cu o inimă mare. Alături de părinții săi, îi ajuta pe săraci și pe oamenii cărora li se întâmpla vreun necaz. Încă din copilărie asculta adesea povestirile unchiului său, episcopul din Mira. Lui Nicolae îi plăceau relatările despre minunile săvârșite de Iisus. El spunea: „Vreau ca atunci când voi fi mare să ajut și eu multă lume și să fac o mulțime de fapte bune.”

